

YALNIZLIK

Daha ten çıkmadan kentin dışına
Başını alır da gider yalnızlık
Kalabalıklarda yalnız başına
Karanlık koynunda yatar yalnızlık.

Şekile kalıba oturmaz boyu
Kabarır köpürür azar gün boyu
Sofraya varmadan ekmeği suyu
Can ocakta kaynar tüter yalnızlık.

Sırtı bıçak yurdu konargöçerler
Çölde kalsa gözyaşını içerler
Hüzne döşer serer yanar içerler
Leylanın yolunu tutar yalnızlık.

Gündüzden usanıp geceye kaçır
Ya yerde sürünür ya gökte uçır
Her seher yeni bir tomurcuk açır
Koklatmaz kendini batar yalnızlık.

Şerbet zehre keser sunulan tasta
Zararı kâr sayar bütün takasta
Gözünü gönlünü çevirir dosta
Kendi çenesini çatar yalnızlık.
Tayyib Atmaca

YALNIZLIK

Tayyib Atmaca'nın Yalnızlığına nazire

Gün vurmadan kentin yorgun başına
Kuşlardan bir mumdur yanar yalnızlık
Mermer göğ döner bir mezar taşına
Ağaçta toprakta iner yalnızlık

Ölümden âzâde ölümlü kuyu
Susuzluğa akrep zehirden suyu
Kimsesiz kalplere çöl çağlar boyu
Ruhlara tenhayı kusar yalnızlık

Gamı mihmân edip zârı seçerler
Rüzgâr kadehlerden ufku içerler
Bir çift ak kanatla nâra göçerler
Mecnunum diyende kanar yalnızlık

Safa denen acı önünde nâçâr
Efkârın göğünde kanadın açır
Demir pençesiyle sessizden uçar
Dumanlı başlara çöker yalnızlık

Saralı gölgesi suretten hasta
Kendi ölümüne kendisi yasta
Kabir mihrîbânı bırakma dosta
Tabutunu yoktan çakar yalnızlık
09.07.2004 Mehmet Çağam Azizoglu